20Ad 9/2013-25

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **L. L.,** proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 13.6.2013 o **invalidní důchod**

takto:

I. Žaloba se **zamítá.**

II. Žádnému z účastníků se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o invalidní důchod z důvodu nesplnění podmínky získání zákonem stanovené doby pojištění.

[2] Žalobce podal včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí, ve které uvedl, že dle jeho názoru dobu pojištění splnil v rozsahu 10 roků v období dvaceti let. Konkrétně uvedl, že od roku 1985 do 1987 byl zaměstnán u Pozemních staveb Olomouc, od roku 1987 do r. 1990 byl ve Věznici Vinařice, kde byl pracovně zařazen, v letech 1990 až 1996 byl hlášen na pracovním úřadě v Přerově, v letech 1996 až 2005 byl opět ve Věznici Valdice, kde byl pracovně zařazen.

[3] Žalovaná k žalobě uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve věci byl tedy vypracován posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Třebíči ze dne 3.1.2013, podle něhož žalobce nebyl v době do 31.12.2009 plně invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, ale byl částečně invalidní dle § 44 odst. 1 ZDP ve znění platném do 31.12.2009. Invalidita trvá od 20.12.2005. Od 1.1.2010 jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona. Žalobce tedy splnil první podmínku pro přiznání nároku na invalidní důchod, ovšem druhá podmínka, a to potřebná doba pojištění, naplněna nebyla. Z údajů nacházejících se v dávkovém spisu a těch, které žalobce uvedl při podání žádosti, vyplývá, že tento v období deseti roků před vznikem invalidity, tj. v době od 20.12.1995 do 19.12.2005, získal pouze 310 dnů pojištění; v období dvaceti roků před vznikem invalidity, tj. v době od 20.12.1985 do 19.12.2005, získal pouze 3 roky a 310 dnů pojištění. V období rozhodném pro přiznání invalidního důchodu tedy žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, a tak mu nárok na invalidní důchod, s ohledem na příslušná kogentní ustanovení zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, nevznikl. Žalovaná tedy vydala rozhodnutí ze dne 19.3.2013 č. X, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) ZDP. Při vydání rozhodnutí žalovaná zhodnotila veškerou prokázanou a doloženou dobu pojištění žalobce dle dokladů nacházejících se v evidenci a těch, které žalobce předložil při uplatnění žádosti. Proti rozhodnutí žalobce uplatnil námitky. V rámci námitkového řízení žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu, napadeným rozhodnutím ze dne 13.6.2013, č. X námitky žalobce zamítla a rozhodnutí ze dne 19.3.2013, č. X potvrdila. Za současného stavu věci nezbývá žalované, než setrvat na svém rozhodnutí ze dne 13.6.2013, č. X a navrhnout krajskému soudu, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a své rozhodnutí ze dne 19.3.2013 číslo X potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že ze spisové dokumentace vyplývá, že dne 27.9.2012 uplatnil účastník řízení prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov žádost o invalidní důchod. Žádost byla postoupena referátu lékařské posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení Třebíč za účelem vypracování posudku o invaliditě. Posudkem o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Třebíč č. j. LPS/2012/4711/-PR_CSSZ ze dne 3.1.2013 byl účastník řízení uznán částečně invalidním podle ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.12.2009. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na den 20. 12. 2005, přičemž v období od 20. 12. 2005 do 31. 12. 2009 byl účastník řízení částečně invalidní dle ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31.12.2009. Od 1.1.2010 odpovídá zdravotní stav účastníka řízení invaliditě prvního stupně dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném od 1.1.2010. Protože ke dni vzniku invalidity byl účastník řízení starší 28 let, potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod podle § 40 odst. 1 písm. f) zdp činí 5 let. Podle ustanovení § 40 odst. 2 věty první zdp se tato doba zjišťuje za období posledních 10 let před vznikem invalidity, tj. od 20.12.1995 do 19.12.2005. Účastník řízení získal v uvedeném období dobu

důchodového pojištění pouze v rozsahu 310 dní. Podle ustanovení § 40 odst. 2 věty druhé zdp se u pojištěnce staršího 38 let považuje podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění přitom činí 10 roků, Účastník řízení nesplňuje podmínku potřebné doby pojištění ani v tomto případě, neboť v rozhodném období od 20.12.1985 do 19.12.2005 získal pouze 3 roky a 310 dnů pojištění. Česká správa sociálního zabezpečení přezkoumala nad rámec podaných námitek i posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Třebíč ze dne 3.1.2013. Recenzí posudku ze dne 26.4.2013 vyslovila lékařka České správy sociálního zabezpečení souhlas s posouzením zdravotního stavu, odůvodněním jeho výsledku, uznáním částečné invalidity od 20.12.2005 do 31.12.2009, od 1.1.2010 invalidity prvního stupně s poklesem pracovní schopnosti o 40 % a s datem vzniku invalidity 20.12.2005. Skutečnost, že zdravotní stav určité osoby odpovídá invaliditě prvního stupně, není automaticky spojena se vznikem nároku na invalidní důchod, neboť jak uvedeno výše, ke vzniku nároku na invalidní důchod je třeba, aby byla rovněž splněna podmínka stanovené doby pojištění. Vzhledem k tomu, že účastník řízení tuto podmínku nesplnil, musela být jeho žádost o invalidní důchod zamítnuta a napadené rozhodnutí potvrzeno.

[5] Rozhodnutím ze dne 19.3.2013 byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Třebíč ze dne 3.1.2013 nebyl účastník řízení v době do 31.12.2009 plně invalidní dle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb. do 31.12.2009, ale byl částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění platném do 31.12.2009. Od 1.1.2010 jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 35 %. Nárok na částečný invalidní důchod nevznikl, neboť účastník řízení nesplnil podmínku potřebné doby pojištění. Žádost o částečný invalidní důchod, kterou jmenovaný uplatnil, byla z tohoto důvodu zamítnuta. Účastník řízení v rozhodném období od 20.12.1995 do 19.12.2005 získal pouze 226 dní pojištění. Dne 20.9.2012 účastník řízení požádal znovu o přiznání invalidního důchodu. Vzhledem k tomu bylo posouzeno, zda splňuje podmínku potřebné doby pojištění v rozsahu 10 let získaných v posledních 20 letech před vznikem invalidity. Tato podmínka splněna nebyla, neboť v období od 20.12.1985 do 19.12.2005 získal pouze 3 roky a 310 dní.

[6] Žalobce sepsal žádost o invalidní důchod dne 27.9.2012 s datem uplatnění nároku a přiznání nároku od 20.9.2012. Posudkovým lékařem OSSZ v Třebíči dne 3.1.2013 byl posudkově hodnocen v kapitole V, položce 5c přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. s poklesem soustavné výdělečné činnosti o 40 % od 20.12.2005 a od 1.1.2010 byl hodnocen dle kapitoly V, pol. 7b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti o 40 %. Žalobce podal námitky dne 18.4.2013, ve kterých uvedl, že splňuje všechny podmínky pro důchod.

[7] Dle evidenčního listu důchodového pojištění žalobce má prokázáno pojištění v následujícím období:
20.12.1985 do 31.12.1985 12 dnů

1.1.1986 do 22.3.1986	81 dnů	
5.4.1986 do 26.5.1986	52	
14.7.1986 do 31.7.1986	18	
6.10.1986 do 31.12.1986	87	
1.1.1987 do 6.4.1987	96	
23.7.1987 do 31.12.1987	162	
1.1.1988 do 23.9.1988	267	
2.11.1988 do 31.12.1988	60	
12.5.1989 do 31.12.1989	234	
1.1.1990 do 2.1.1990	2	
7.6.1990 do 30.6.1990	24	
1.1.1998 do 30.6.1998	181	
1.1.2003 do 31.12.2003	45	
1.1.2004 do 31.12.2004	84	
14.10.2007 do 31.12.2007	79	uchazeč o zaměstnání
1.1.2008 do 13.10.2008	287	uchazeč o zaměstnání

[8] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 35 %, se vznikem invalidity od 20.12.2005.

[9] Uvedená skutková zjištění soud opírá o napadené rozhodnutí, listinné důkazy založené v dávkovém spise žalované, a to konkrétně rozhodnutí žalované ze dne 19.3.2013, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Třebíči ze dne 3.1.2013 o invaliditě, žádost o invalidní důchod, námitky ze 18.2.2013 a evidenční listy a dále zpráva Úřadu práce ČR- pobočka v Olomouc ze dne 22.7.2013 a Vězeňské služby, Věznice Kuřim ze dne 23.7.2013.

[10] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] Podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[12] Podle ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.

[13] Vzhledem k uvedenému v odstavci [12] tohoto rozsudku soud se nezabýval otázkou invalidity a jejího vzniku, ale pouze otázkou doby pojištění.

[14] Žalobce se stal invalidním ke dni 20.12.2005. K tomuto datu (20.12.2005) dle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění k 20.12.2005 měl pojištěnec nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal

a) plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) plně invalidním následkem pracovního úrazu.

[15] Podle ust. § 40 odst. 1) citovaného zákona potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku

a) do 20 let méně než jeden rok,

b) od 20 let do 22 let jeden rok,

c) od 22 let do 24 let dva roky,

d) od 24 let do 26 let tři roky,

e) od 26 let do 28 let čtyři roky a

f) nad 28 let pět roků.

[16] Podle § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem plné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem plné invalidity. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku plné invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

[17] Podle § 40 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. pro účely splnění podmínky potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se za dobu pojištění považuje též doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. m) a n) a dále doba studia na střední nebo vysoké škole v České republice před dosažením 18 let věku, nejdříve však po ukončení povinné školní docházky.

[18] Z uvedeného tedy zjednodušeně pro souzenou věc vyplývá, že žalobce ke dni 20.12.2005 musel mít v období od 20.12.1995 do 19.12.2005 prokázáno pět let pojištění (1825 dnů) včetně dalšího pojištění a náhradní doby pojištění, což je například doba,

kdy žalobce byl u úřadu práce v evidenci jako uchazeč o zaměstnání. Žalobce v období uvedeném však měl prokázáno pouze 310 dnů pojištění plus 105 dnů evidence jako uchazeč o zaměstnání. Žalobce takto danou zákonnou podmínku nesplnil.

[19] Žalobce rovněž nesplnil ani podmínku pojištění pěti let v období deseti let po vzniku invalidity, tedy v období počínaje dnem 21.12.2005 do dne vydání napadeného rozhodnutí (13.6.2013). Žalobce v tomto období zatím získal jen 79 dnů v období 14.10.2007 do 31.12.2007 a 287 dnů v období od 1.1.2008 do 13.10.2008 jako dobu evidence uchazeče o zaměstnání.

[20] S účinností od 1.1.2010, ale i s nárokem na důchod až od 1.1.2010, lze v souzené věci posuzovat splnění doby pojištění v období 20 let, tedy od 20.12.1985 do 19.12.2005, avšak při splnění deseti let pojištění bez náhradní doby pojištění či další doby pojištění (bez evidence u úřadu práce), neboť zákonem č. 306/2008 Sb. došlo k legislativní změně, a tou bylo zavedení alternativní podmínky potřebné doby pojištění ve smyslu, že nemá-li občan starší 38 let v posledních 10 letech před vznikem invalidity alespoň 5 roků pojištění, stačí, že má v posledních 20 letech alespoň 10 roků pojištění.

[21] U žalobce s odkazem na uvedené v odstavci [20] rozsudku tak připadlo do úvahy, že prokáže-li v období od 20.12.1985 do 19.12.2005 deset let „čistého“ pojištění, podmínku splní. Žalobce však prokázal v tomto období pouze 1405 dní, což je 3 roky + 310 dnů. Ač žalobce měl v tomto období i dobu evidence uchazeče o zaměstnání u ÚP, nelze mu tuto dobu s odkazem na ust. § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. hodnotit.

[22] Vzhledem k tomu, že žalobce neprokázal další dobu pojištění v míře splnění zákonné podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod, soud žalobě nevyhověl a žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť nebyla důvodná.

[23] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat. znění).

P o u č e n í :
Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační

stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 27. listopadu 2013

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně